

ז הקפות

יתחילו מקרן דרומית מזרחית ויאמרו שם תהלים, קאפיטל קב'

- א תַּפְּלָה, לַעֲנִי כִי-יַעֲטֹף וְלַפְּנֵי יְהוָה, יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ.
ב יְהוָה, שְׁמַעַה תִּפְּלָתִי; וְשׁוֹעֲתִי, אֵלַיךְ תָּבוֹא.
ג אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר-לִי: הִטָּה-אֵלַי אָזְנוֹךָ; בְּיוֹם אֶקְרָא, מִהֵרָעֲנִי.
ד כִּי-כָלוּ בְעֵשׂוֹן יָמַי; וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹקֵד נִחְרוּ.
ה הוֹפֶה-כְּעֵשֶׂב וַיִּבֶשׂ לִבִּי: כִּי-שָׁכַחְתִּי, מֵאֲכָל לֶחֶמִי.
ו מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דָבַקָה עֲצָמִי, לִבְשָׂרִי.
ז דָּמִיתִי, לְקֶאֱת מִדְּבָר; הִיִּיתִי, כְּכֹס חֲרָבוֹת.
ח שָׁקַדְתִּי וְאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר, בּוֹדֵד עַל-גַּג.
ט כָּל-הַיּוֹם, חֲרַפְוֵנִי אוֹיְבָי; מִהוֹלְלִי, בִּי נִשְׁבָּעוּ.
י כִּי-אֶפְרָ, כִּלְחָם אֶכְלָתִי; וְשִׁקּוּי, בִּבְכִי מִסְכָּתִי.
יא מִפְּנֵי-זַעֲמָךְ וְקִצְפָּךְ כִּי נִשְׂאֵתֵנִי, וַתִּשְׁלִיכֵנִי.
יב יָמַי, כְּצֹל נְטוּי; וְאֲנִי, כְּעֵשֶׂב אֵיבֵשׁ.
יג וְאַתָּה יְהוָה, לְעוֹלָם תִּשָּׁב; וְזָכַרְךָ, לְדֹר וְדֹר.
יד אַתָּה תִּקּוּם, תִּרְחַם צִיּוֹן: כִּי-עַתָּה לְחַנְּנָהּ, כִּי-בָא מוֹעֵד.
טו כִּי-רָצוּ עֲבָדֶיךָ, אֶת-אֲבֹנֶיהָ; וְאֶת-עֲפָרָהּ, יַחֲנִנוּ.
טז וַיִּירָאוּ גוֹיִם, אֶת-שֵׁם יְהוָה; וְכָל-מַלְכֵי הָאָרֶץ, אֶת-כְּבוֹדֶךָ.
יז כִּי-בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה, בְּכָבוֹדוֹ.
יח פָּנָה, אֶל-תִּפְּלַת הָעֲרָר; וְלֹא-בָזָה, אֶת-תִּפְּלָתָם.
יט תִּכְתֹּב זֵאת, לְדוֹר אַחֲרוֹן; וְעַם נִבְרָא, יִהְלַל-יָהּ.
כ כִּי-הִשְׁקִיף, מִמְּרוֹם קִדְשׁוֹ; יְהוָה, מִשְׁמַיִם אֶל-אֶרֶץ הַבַּיִט.
כא לִשְׁמַע, אֲנַקֵּת אֶסִּיר; לִפְתַּח, בְּנֵי תַמּוּתָהּ.
כב לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן, שֵׁם יְהוָה; וַתְּהַלְתוּ, בִּירוּשָׁלַם.
כג בְּהִקְבֹּץ עַמִּים יַחְדָּו; וּמִמְלָכוֹת, לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה.
כד עֲנֵה בְדֶרֶךְ כַחוֹ (כַּחֲסִי); קִצַר יָמִי.

כה אמר--אלי, אל תעלני בחצי נמי: בדור דורים שנותיך.
כו לפנים, הארץ יסדת; ומעשה ידך שמים.
כז הקמה, לאבדו ואתה תעמד, וכלם, כפגד בלו; כלבוש תחליפם ויחלפו.
כח ואתה-הוא; ושנותיך, לא יתמו.
כט בני-עבדיך ישכנו; וזרעם, לפניך יכון.

אח"כ ילכו לקרן מזרחית צפונית, ובדרך כשהולכים בצד מזרח יאמרו:

יהי, נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידנו, כוננה עלינו; ומעשה ידנו, כוננהו.

יושב בסתר עליון, בצל שדי תלונן: אמר לני מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו: כי הוא נצילך מפח קוש, מדבר הוות: באבדתו קסך לך, ותחת כנפיו תחסה, צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה, מחץ ועוף יומם: מדבר באפל יהלוד, מקטב ישוד צהרים: יפול מצדך אלף ורבבה מימיך, אליך לא יגש: רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי, עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה, ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצנה לך, לשמרך בכל דרכיך: על פפים ישאונך, פו תגוף באבן רגלך: על שחל נפתו תדרוד, תרמוס כפיר ותניו: כי בי חשק ואפלטוהו, אשגבהו כי ידע שמי: קראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו: אך ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי:

ובקרן מזרחית צפונית יאמרו קאפיטל קג'

א לדוד ברכי נפשי, את-יהנה; וכל-קרבי, את-שם קדשו.

ב ברכי נפשי, את-יהנה; ואל-תשכחי, כל-גמוליו.

ג הסלח לכל-עונכי; הרפא, לכל-תחלואיכי.

ד הגואל משחת חייכי; המעטרכי, חסד ורחמים.

ה המשביע בטוב עדיך; ותתחדש כנשר נעורייכי.

ו עשה צדקות יהנה; ומשפטים, לכל-עשוקים.

ז יודיע דרכיו למשה; לבני ישראל, עלילותיו.

ח רחום וחנון יהנה; אך אפים ורב-חסד.

ט לא-לנצח יריב; ולא לעולם יטור.

י לא כחטאינו, עשה לנו; ולא כעונותינו, גמל עלינו.

יא כי כגבה שמים, על-הארץ גבר חסדו, על-יראיו.

יב כרחק מזרח, ממערב הרחיק ממנו, את-פשעינו.

יג כרחם אב, על-בנים רחם יהנה, על-יראיו.

יד כי-הוא, ידע יצרנו; זכור, כי-עפר אנחנו.

טו אנוש, כחציר ימיו; כציץ השדה, כן יציץ.

טז כי רוח עברה-בו ואיננו; ולא-נכירנו עוד מקומו.
יז וחסד יהוה, מעולם ועד-עולם על-יראיו; וצדקתו, לבני בנים.
יח לשמרי בריתו; ולזכרי פקדיו, לעשותם.
יט יהוה--בשמים, הכין פסאו; ומלכותו, בכל משלה.
כ ברכו יהוה, מלאכיו, גברי כח, עשי דברו; לשמע, בקול דברו.
כא ברכו יהוה, כל-צבאיו משרתיו, עשי רצונו.
כב ברכו יהוה, כל-מעשיו בכל-מקמות ממשלתו; ברכי נפשי, את-יהוה.

אח"כ ילכו לקרן צפונית מערבית, ובדרך כשהולכים בצד צפון יאמרו:

ויהי, נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה דינו, כוננה עלינו; ומעשה דינו, כוננהו.

יושב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן: אמר לני מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו: כי הוא צילך מפח קושי, מדבר הוות: באברתו יסך לך, ותחת כנפיו תחסה, צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה, מחץ עורף יומם: מדבר באפל יהלוד, מקטב ישוד צהרים: פול מצדך אסף ורבבה מימינך, אליך לא יגש: רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי, עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה, ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך, לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאוונך, פן תגוף באבן רגלך: על שחל ופתו תדרוד, תרמוס קפיר ותניו: כי בי חשק ואפלטוהו, אשגבהו כי ידע שמי: קראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו: אךך זמים אשביעהו, ואראהו בישועתי:

ושם בקרן צפונית מערבית יאמרו קאפיטל קד'

א ברכי נפשי, את-יהוה, יהוה אלהי, גדלת מאד; הוד והדר לבשת.
ב עטה-אור, בשלמה; נוטה שמים, בריעה.
ג המקרה במים, עליותיו, השם-עבים רכובו; המהלך, על-כנפי-רוח.
ד עשה מלאכיו רוחות; משרתיו, אש להט.
ה יסד-ארץ, על-מכונייה; בל-תמוט, עולם ועד.
ו תהום, בלבוש כסיתו; על-הרים, יעמדו מים.
ז מן-גערותך ינוסו; מן-קול רעמך, יחפזו.
ח יעלו הרים, ירדו בקעות אל-מקום, זה יסדת להם.
ט גבול-שמת, בל-יעברו; בל-ישבון, לכסות הארץ.
י המשלח מעינים, בנחלים; בין הרים, יהלכון.
יא ישקו, כל-חיתו שדי; ישברו פראים צמאם.
יב עליהם, עוף-השמים ישכון; מבין עפאים, יתנו-קול.
יג משקה הרים, מעליותיו; מפרי מעשיך, תשבע הארץ.

יֵד מִצְמִיחַ חֲצִיר, לְבַהֲמָה, וְעֵשֶׂב, לְעִבְדַת הָאָדָם; לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן-הָאָרֶץ.
טו וַיֵּן, יִשְׁמַח לְבַב-אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל פְּנִים מִשָּׁמֶן; וְלֶחֶם, לְבַב-אֲנוּשׁ יִסְעֵד.
טז יִשְׁפְּעוּ, עֲצֵי יְהוָה אֲרָזֵי לְבָנוֹן, אֲשֶׁר נָטַע.
יז אֲשֶׁר-שָׁם, צִפְרִים יִקְנְנוּ; חֲסִידָה, בְּרוּשִׁים בֵּיתָה.
יח הָרִים הַגְּבוּהִים, לִיעָלִים; סְלָעִים, מַחֲסֵה לְשֹׁפְנִים.
יט עֲשֵׂה זֶרַח, לְמוֹעֲדִים; שְׁמֶשׁ, יָדַע מְבוֹאוֹ.
כ תִּשֶׁת-חֲשֹׁךְ, וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ-תִרְמָשׁ, כָּל-חֵיתוֹ-יָעַר.
כא הַכְּפִירִים, שְׂאֲגִים לְטָרֶף; וְלִבְקָשׁ מֵאֵל, אֲכָלָם.
כב תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ, יֶאֱסֹפוּ; וְאֵל-מְעוֹנֹתָם, יִרְבְּצוּן.
כג יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ; וְלַעֲבֹדְתוֹ עַד־עָרֵב.
כד מָה-רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ, יְהוָה כָּלָם, בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ; מְלֵאָה הָאָרֶץ, קִנְיָנְךָ.
כה זֶה, הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם:
שָׁם-רָמְשׁ, וְאִין מִסָּפֵר; חֵיּוֹת קִטְנוֹת, עִם-גְּדֵלוֹת.
כו שָׁם, אֲנִיּוֹת יִהְלָכוּ; לַוַּיְתָן, זֶה-יִצְרֹתָ לְשַׁחֵק-בּוֹ.
כז כָּלָם, אֵלֶיךָ יִשְׁפְּרוּן לְתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.
כח תִּתֵּן לָהֶם, יִלְקִטוּן; תִּפְתַּח יָדְךָ, יִשְׁפְּעוּן טוֹב.
כט תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ, וַיִּבְהֹלוּ, תִּסָּף רוּחַם, יִגְוְעוּן; וְאֵל-עַפְרָם יִשׁוּבוּן.
ל תִּשְׁלַח רוּחְךָ, וַיִּבְרָאוּן; וַתִּחַדֵּשׁ, פְּנֵי אֲדָמָה.
לא יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם; יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו.
לב הַמַּבִּיט לְאֶרֶץ, וַתִּרְעַד; יִגַע בְּהָרִים וַיִּעֲשֶׂנוּ.
לג אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיֵּי; אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי.
לד יַעֲרֵב עֲלָיו שִׁיחֵי, אֲנָכִי, אֲשַׁמַּח בֵּיהוָה.
לה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן-הָאָרֶץ, וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי, אֶת-יְהוָה;
הִלְלוּ-נָה.

אח"כ ילכו לקרן מערבית דרומית, ובדרך כשהולכים בצד מערב יאמרו:

ויהי, נעם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ; וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, כּוֹנֵנָהוּ.

יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנוּ: אִמֹר לִי מַחְסֵי וּמַצוּדֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: כִּי הוּא יִצְלִיךָ מִפַּח יְקוּשׁ, מִדְּבַר הוֹוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּד לְךָ, וַתַּחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה, צִנָּה וְסוֹחֲרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לַיְלָה, מִחַץ עוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִהְיוּךָ, מִקִּטְבֵי שְׂוֹד צְהָרִים: פּוֹל מִצְדָּךְ אֶלְף וּרְבֵבָה מִימִינְךָ, אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט, וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתָה יְיָ מַחְסֵי, עֲלִיוֹן שְׁמַת מְעוֹנֶךָ: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה,

ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך, לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאוונך, פן תגוף באבן רגלך: על שחל נפתן תדרוך, תרמוס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטוהו, אשגבהו כי ידע שמי: קראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו: אךך זמים אשביעהו, ואראהו בישועתי:

ושם בקרן מערבית דרומית, יאמרו ישעיהו פרק מב

י שירו ליהנה שיר חדש, תהלתו מקצה הארץ; יורדי הים ומלאו, איים וישביהם. יא ישאו מדבר ועריו, חצרים תשב קדר; ירנו ישבי סלע, מראש הרים יצחו. יב ושימו ליהנה, כבוד; ותהלתו, באיים וגידו. יג יהנה כגבור יצא, כאיש מלחמות יעיר קנאה; זריע, אף-יצריח--על-איביו, ותגבר. יד החשיתי, מעולם--אחריש, אתאפק; פיולדה אפעה, אשם ואשאף יחד. טו אחריב הרים וגבעות, וכל-עשבם אוביש; ושמתי נהרות לאיים, ונאגמים אוביש. טז והולכתי עורים, בדרך לא ידעו--בנתיבות לא-ידעו, אדריכם; אשים מחשך לפניהם לאור, ומעקשים למישור--אלה הדברים, עשיתם ולא עזבתם. יז נסגו אחור יבשו בשת, הבטחים בפסל; האמרים למסכה, אתם אלהינו. יח החרשים, שמעו; והעורים, הביטו לראות. יט מי עור כי אם-עבדי, וחרש כמלאכי אשלח; מי עור כמשלם, ועור כעבד יהנה. כ ראית (ראות) רבות, ולא תשמר; פקוח אזנים, ולא ישמע. כא יהנה חפץ, למען צדקו; וגדיל תורה, וגאדיר.

אח"כ ילכו לקרן דרומית מזרחית, ובדרך כשהולכים בצד דרום יאמרו:

יהי, נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה דינו, כוננה עלינו; ומעשה דינו, כוננהו.

יושב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן: אמר לני מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש, מדבר הוות: באבכתו יסך לך, ותחת כנפיו תחסה, צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה, מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יחלוד, מקטב ישוד צהרים: פול מצדך אסף ורובה מימינך, אליך לא יגש: רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי, עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה, ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך, לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאוונך, פן תגוף באבן רגלך: על שחל נפתן תדרוך, תרמוס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטוהו, אשגבהו כי ידע שמי: קראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו: אךך זמים אשביעהו, ואראהו בישועתי:

אנא בכח גדלת מינך תתיר צרוכה
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא
נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם
ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד